

VZPOMĀ•NĀ•NĀ• NA PUNTĀ•KATOU Ā•LU

NedĀ•le, 25 Ā•TMĀ-jen 2015

BlĀ•í se zaĀ•átek listopadu a to je Ā•as, kdy uĀ• je brzy tma a na hĀ•bitovech se rozsvĀ•cujĀ• tĀ•lka, jako vzpomĀ•nky na ty nejsou mezi námi. Kdybych vĀ•Ā•mĀ•la na bytĀ• po nebytĀ•, tak bych si pĀ•medstavovala Ā•lu, jak sedĀ• nĀ•kde nahoĀ•me na oblĀ•ku ušich sluchátka, je pĀ•mĀ•ipojenĀ• na net a pusa jí jede, jak komentuje dĀ•ní na Kudlance, kam právĀ• nahlĀ•í. Ale protoĀ• na nĀ•co takového vĀ•Ā•mĀ•it nedokĀ•u, tak píšu alespoĀ• malou vzpomĀ•nku na ni.

SeznĀ•mila jsem se s ní v prvnĀ•m roĀ•níku na SEŠ na Vinohradech. I z prvního chmelu mám fotku, ale tam není, nevĀ•m, kde se pĀ•mi fotografování flákala, protoĀ• tam chybĀ•, stejnĀ•, jako nĀ•kolik dalšich, o kterĀ•ch vĀ•m, Ā•e na tĀ• brigádĀ• opravdu byli.

VlastnĀ• ani ve škole jsme se nijak zvlĀ•Ā• nekamarádily. Byli jsme pĀ•evĀ•nĀ• holĀ•Ā•í tĀ•mĀ•da, kluci mĀ• partu, stejnĀ• tak tĀ•mĀ•dnĀ• krasavice, které vytloukaly taneĀ•ní zábavy, pak tam byla parta dobrodruĀ•ek, ale Ā•la, ta mĀ•la jako nĀ•kolik dalšich, jenom jednu nejvĀ•rnĀ•jší kamarádku. Na rozdĀ•l ode mne chodila do anglické skupiny a tak jsme byly rozdĀ•lenĀ• i na další pĀ•mĀ•ty. V Ā•em jsme se sobĀ• navzájem podobaly jako vejce vejci, bylo to, Ā•e jsme v zápornĀ•m slova smyslu byly obĀ• pĀ•mĀ• megastar ve psaní na stroji. UrĀ•itĀ• si pamatujete, jak se Ā•la vymlouvala na brejle a mastila to, jak jí písmena pĀ•mĀ•la pod ruku, kdyĀ• byla dostateĀ•nĀ• rozvášnĀ•na pĀ•mi svĀ•ch komentĀ•. A to nás, prosĀ•m, uĀ•ili psĀ•t všema deseti a poslepu. Alena se s naší partou zaĀ•ala kamarádit aĀ• tehdy, kdyĀ• nám všem vyletĀ•la milovaná dĀ•Ā•átka z hnízda a díky tomu, Ā•e se s námi zaĀ•ala stýkat, tak já se dozvĀ•dĀ•la o Kudle. NĀ•kdy v kvĀ•tnu 2011 jsem pro holky vymyslela vzpomĀ•nkovĀ• vĀ•let na první chmelovou brigádu v KnĀ•Ā•evsi, po témĀ•Ā•m pĀ•l stoletĀ• od našeho seznĀ•mení. Bylo nestĀ•lé poĀ•asĀ•, obĀ•as bouĀ•mĀ•ky a hlavnĀ• šlo dost pĀ•šky, tak z pĀ•vodnĀ• pĀ•mĀ•hlášenĀ•ch zĀ•stalo jen tvrdĀ• jádro. A také Alena, ta uĀ• zĀ•mĀ•j nemohla dospĀ•t, jak se tĀ•šila. Den pĀ•mĀ•tĀ•m odjela ze Slap, pĀ•mĀ•spala u syna a na MasaryĀ•ce byla první, hodinu pĀ•mĀ• odjezdem, aby nezmeškala. Na fotce mne vidĀ•te, jak se tlemĀ•m, Alena, Ā•enskĀ• vydání Menšika, ve vlaku sedĀ• proti mnĀ• a hustĀ• do mne ty svoje historky, co se do mne vejde. StejnĀ• jako Menšik dokĀ•zala mluvit celĀ• hodiny, zdĀ•nĀ•livĀ• bez nadechnutĀ•. Ale na fotce je pĀ•mĀ•ekvapivĀ• se zavĀ•mĀ•nou pusou a úsmĀ•vem Ā•íslo jedna, protoĀ• všimla, Ā•e ji fotĀ•m.

Vystoupily jsme v LuĀ•né, poĀ•valy se do muzea, kde já, jako bývalá Ā•ékĀ•aĀ•ka, byla nadšenĀ• z parnĀ•ch lokomotiv. JenĀ•e po prohlĀ•dce se ukĀ•zalo, Ā•e Alena další pochoĀ•ák nezvládne, a zatímco my jsme špĀ•šky, Alena do KnĀ•Ā•evsi dojela autobusem a neĀ• jsme dorazily, Ā•ekala na nás v cukrárnĀ•. Já byla v L nadšenĀ• z lokomotiv, PuĀ•Ā•atĀ• byla nadšenĀ• v cukrárnĀ• ze zmrzliny s paraplíĀ•kem. VymĀ•nily jsme si názory na to, kde jsme byly ubytovány; já samozĀ•mĀ•j mĀ•la pravdu, ostatní nikoliv. Pak se ukĀ•zalo, Ā•e tedy opravdu to bylo tak, jak tvrdĀ•m já, ale jenom ten první rok, druhĀ•m rokem jsme bydlely jinde a to zase mĀ•ly pravdu holky. Alena dala k lepšímu, jak zápasila s tím, aby natrhala za den alespoĀ• normu tĀ•mĀ• vĀ•rtele, protoĀ•e kdyĀ• mluvila, ta ruce jí stály. S tím já problém opravdu nemĀ•la, tĀ•mĀ•dnĀ• mne tehdy pĀ•mĀ•esvĀ•dĀ•oval, jestli nechci být za stachanovce a udĀ•la alespoĀ• patnáct. Ale já natrhala deset a dost. MĀ•la jsem na to jedineĀ•nou metodu, utrhla jsem štok z drĀ•tu a z toho klacku jsem zdrhla v rukavicĀ•ch všechno vĀ•etnĀ• listĀ•, které jsem vícemĀ• vybrala.

JenomĀ•e u mĀ•Ā•mĀ•ní jsem byla brzy proflĀ•knutĀ• a tak mne rovnou posĀ•lali plachtit. Pro neznalĀ• to byl velký proutĀ•ný kruh na dnĀ• plachta, tam se košs chmelem vysypal a listĀ• jste museli vybrat, teprve potom jste mohli jĀ•t k mĀ•Ā•mĀ•ní. I tak jsem uĀ• ve dvĀ• hodiny mĀ•la svĀ•ch deset a mazala na výpravy po okolí, které byly zakázanĀ•. Abychom se dostaly pĀ•mĀ•es hĀ•dky z obce, jezdily jsme stopem. A nazpĀ•tek, kdyĀ• jsme se vracely z Rakovníka, tak to uĀ• nás nikdo nehlĀ•dal..

TentokrĀ•t z KnĀ•Ā•evsi jela jenom Alena, nikoliv stopem, ale Ā•mĀ•dnĀ•m linkovĀ•m autobusem a my ostatní jsme došily pĀ•šky do Rakovníka, prohlĀ•dly si Rabasovo muzeum a vĀ•let skonĀ•ily na nádraĀ•í ve vlaku smĀ•r Praha

x x x

Pak jsem Alenu ještĀ• párkrát vidĀ•la, ale moc s ní reĀ• nebyla, cítila se blbĀ• a doktoĀ•mĀ•i si s ní nevĀ•dĀ•li rady, a nakonec skonĀ•ila v MĀ•šicĀ•ch. JenĀ•e já si ji stejnĀ• poĀ•mĀ•ád pĀ•mĀ•medstavuji s tím jejĀ•m úsmĀ•vem na tvĀ•mĀ•i, jak me mele..... PS: Našla jsem ještĀ• fotku našeho maturitního tabla, lehko nás tam obĀ• najdete jako milovnice zviĀ•mĀ•ectva, vlastnĀ• v pĀ•mĀ•ipadĀ• Aleny, ptĀ•ka. :-).

DEERES